

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2018r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Borowczak

Protokolant: prot. sąd. Michał Marciszonek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Ł. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2018r.

sprawy **C. C.**, syna T. i M. z d. D., urodzonego w dniu (...) w K.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 23 maja 1995r., sygn. III K 297/94 za przestępstwo z art.201 d.k.k. w zw. z art. 58 d.k.k. popełnione w okresie od dnia 12 lipca 1991r. do dnia 26 lipca 1991r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 5 lat próby oraz grzywnę w kwocie 2.000 zł, którą na wypadek nieuiszczenia w terminie zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny grzywnie w kwocie 15 zł, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w kwocie 18.430,40 zł w terminie 4 lat od uprawomocnienia się wyroku; postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 września 2000r., sygn. III Kwz 66/95 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

II. Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 18 stycznia 2001r., sygn. II K 239/00 za przestępstwo z art.209§1 k.k. popełnione w okresie od dnia 21 października 1999r. do dnia 21 listopada 2000r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

III. Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 8 listopada 2016r., sygn. II K 316/16 za przestępstwo z art.279§1 k.k. w zw. z art.283 k.k. popełnione w nocy z 23/24 lipca 2001r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 lipca 2001r., godz. 03.15 do dnia 24 lipca 2001r., godz. 16.00, nadto orzeczono przepadek dowodów rzeczowych

IV. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 maja 2017r., sygn. akt III K 76/17, którym połączono kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 23 maja 1995r., sygn. III K 297/94, Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 18 stycznia 2001r., sygn. II K 239/00 oraz Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 8 listopada 2016r., sygn. II K 316/16 i wymierzono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tej kary łącznej zaliczono okres zatrzymania w sprawie Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim sygn. II K 316/16 od dnia 24 lipca 2001r., godz. 3.15 do dnia 24 lipca 2001r., godz. 16.00; kara ta została wprowadzona do wykonania – skazany odbywa ją od dnia 16 czerwca 2016r. – przewidywany termin końca kary przypada na 12 grudnia 2018r.,

V. Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 27 czerwca 2017r., sygn. II K 494/16 za przestępstwo z art.209§1 k.k. popełnione w okresie od 1 czerwca 1999r. do 28 czerwca 2001r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; planowany termin rozpoczęcia odbywania kary przypada na 12 grudnia 2018r.;

1) Na podstawie art.85§1 i §2 k.k. oraz art.86§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. łączy:

a) karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 maja 2017r., sygn. akt III K 76/17

b) karę 2 lat pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 27 czerwca 2017r., sygn. II K 494/16

wymierzając skazanemu C. C. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

2) Na podstawie art.63 §1 k.k. w zw. z art.577 k.p.k. na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy pozbawienia wolności od dnia 24 lipca 2001r., godz. 03.15 do dnia 24 lipca 2001r., godz. 16.00 oraz od dnia 16 czerwca 2016r. i nadal.

3) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zwrotu na rzecz Skarbu Państwa wydatków, a na podstawie art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie pobiera opłaty od orzeczonej kary łącznej.

SSO Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 31 lipca 2018r. (k.3) dyrektor aresztu śledczego w P. zawiadomił o możliwości wystąpienia warunków do wydania wyroku łącznego w stosunku do skazanego C. C..

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

C. C. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 23 maja 1995r., sygn. III K 297/94 za przestępstwo z art.201 d.k.k. w zw. z art. 58 d.k.k. popełnione w okresie od dnia 12 lipca 1991r. do dnia 26 lipca 1991r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 5 lat próby oraz grzywnę w kwocie 2.000 zł, którą na wypadek nieuiszczenia w terminie zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny grzywnie w kwocie 15 zł, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w kwocie 18.430,40 zł w terminie 4 lat od uprawomocnienia się wyroku; postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 września 2000r., sygn. III Kwz 66/95 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

II. Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 18 stycznia 2001r., sygn. II K 239/00 za przestępstwo z art.209§1 k.k. popełnione w okresie od dnia 21 października 1999r. do dnia 21 listopada 2000r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

III. Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 8 listopada 2016r., sygn. II K 316/16 za przestępstwo z art.279§1 k.k. w zw. z art.283 k.k. popełnione w nocy z 23/24 lipca 2001r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 lipca 2001r., godz. 03.15 do dnia 24 lipca 2001r., godz. 16.00, nadto orzeczono przepadek dowodów rzeczowych

IV. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 maja 2017r., sygn. akt III K 76/17, którym połączono kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 23 maja 1995r., sygn. III K 297/94, Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 18 stycznia 2001r., sygn. II K 239/00 oraz Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 8 listopada 2016r., sygn. II K 316/16 i wymierzono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tej kary łącznej zaliczono okres zatrzymania w sprawie Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim sygn. II K 316/16 od dnia 24 lipca 2001r., godz. 3.15 do dnia 24 lipca 2001r., godz. 16.00; kara ta została wprowadzona do wykonania – skazany odbywa ją od dnia 16 czerwca 2016r. – przewidywany termin końca kary przypada na 12 grudnia 2018r.,

V. Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 27 czerwca 2017r., sygn. II K 494/16 za przestępstwo z art.209§1 k.k. popełnione w okresie od 1 czerwca 1999r. do 28 czerwca 2001r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; planowany termin rozpoczęcia odbywania kary przypada na 12 grudnia 2018r..

C. C. urodził się w dniu (...) w K., jest synem T. i M. z d. D.. Skazany jest żonaty, ma ośmioro dzieci. W czasie orzekania w niniejszej sprawie pozostawał osadzony w areszcie śledczym w P. (w warunkach izolacji skazany pozostaje od dnia 16 czerwca 2016r.). Jego zachowanie w trakcie odbywania kary należy ocenić jako poprawne. W tym okresie C. C. był wielokrotnie nagradzany regulaminowo, nie był natomiast nigdy ukarany dyscyplinarnie. Obecnie jest zatrudniony odpłatnie w grupie Poczta Polska, od lipca 2017r. korzysta z czasowych zezwoleń na opuszczenie zakładu karnego, z których powraca w terminie i bez uwag. W ocenie administracji aresztu śledczego w P. prognoza kryminologiczna wobec C. C. kształtuje się pozytywnie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- odpisu wyroku (k.8-9), karty karnej (k.18-22), dokumentacji na temat skazanego z aresztu śledczego w P. wraz z informacją o okresach osadzenia do danej sprawy (k.1-3, 13-16) oraz akt Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim II K 494/16, Sądu Okręgowego w Poznaniu III K 76/13 oraz akt wykonawczych do tej sprawy o sygn. III Wp 60/17.

Dowody z wyżej wymienionych dokumentów Sąd uznał za w pełni przydatne dla celów postępowania, albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione, w ramach swych kompetencji. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, Sąd nie znalazł także podstaw, by czynić to z urzędu. Wyżej wymienione dowody stały się podstawą ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, iż w niniejszej sprawie znalazły zastosowanie przepisy art.85-91 k.k. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396). Zgodnie bowiem z art.19 ust.1 tej ustawy przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego (regulujących zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych) w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W niniejszej sprawie po dniu 1 lipca 2015r. doszło do prawomocnego skazania C. C. - wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 27 czerwca 2017r., sygn. II K 494/16, wobec czego zaszła konieczność zastosowania nowych zasad orzekania kar łącznych. Nadmienić też w tym miejscu należy, iż oceniając przez pryzmat art.4§1 k.k. względność przepisów kodeksu karnego obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015r. Sąd doszedł do przekonania, że przepisy te nie były bynajmniej względniejsze dla C. C. - stosując je i uwzględniając daty czynów przypisanych skazanemu oraz daty wyroków skazujących Sąd zobowiązany byłby do umorzenia postępowania, co byłoby rozwiązaniem oczywiście mniej korzystnym dla skazanego niż wymierzenie nowej kary łącznej. Z rozwiązaniem takim zgodził się również oskarżyciel publiczny wnosząc o wymierzenie nowej kary łącznej.

Zgodnie z treścią art.85 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. warunkiem sine qua non orzeczenia kary łącznej jest taka sytuacja, aby sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej są kary wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art.89 k.k. (czyli również kary pozbawienia wolności, których wykonanie warunkowo zawieszono), w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art.85§1 k.k..

W realiach niniejsze sprawy względem skazanego wykonaniu obecnie podlegają:

c) kara łączna 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 maja 2017r., sygn. akt III K 76/17 oraz

d) kara 2 lat pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 27 czerwca 2017r., sygn. II K 494/16

Przechodząc do uzasadnienia wysokości wymierzonej C. C. kary łącznej pozbawienia wolności (pkt.1. części rozstrzygającej wyroku) zauważyć należy na wstępie, iż przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji - polegający na zsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, system absorpcji (pochłaniania) - według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną pochłaniając pozostałe kary, czy też system asperacji (podwyższenia) - polegający na obostrzeniu najsurowszej z kar orzeczonych poprzednio. Należy przy tym wskazać, że obecnie obowiązujące przepisy uwzględniają elementy wszystkich wskazanych wyżej systemów, przyjmując system mieszany. O tym, któremu z systemów należy dać prymat, a zatem jak należy ukształtować karę łączną, każdorazowo rozstrzygają okoliczności rozpoznawanej sprawy. Sąd orzekający karę łączną na podstawie kar wymierzonych prawomocnymi wyrokami, powinien rozważyć przede wszystkim zagadnienie związku przedmiotowego i podmiotowego zachodzącego pomiędzy zbiegającym się przestępstwami, co w dużej mierze decyduje o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji przy wymiarze kary łącznej. Obowiązkiem sądu orzekającego w sprawie jest ponadto rozważenie tych okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków i przemawiają za korzystnym bądź niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (vide: m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 1976r., sygn. akt I KR 292/75, OSNKW 1976/10-11, poz. 128 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985r., sygn. akt II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6, poz.39). Silniejsze związki czasowe i rodzajowe pomiędzy dokonanymi przestępstwami wskazują na potrzebę przyznania decydującego znaczenia zasadzie absorpcji łączonych kar. W przypadku zaistnienia luźniejszych relacji pomiędzy tymi czynnikami powinna z kolei przeważać zasada kumulacji. Natomiast trzecia z zasad wymiaru kary łącznej, a mianowicie zasada asperacji, z jednej strony pozwala uniknąć premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, z drugiej zaś strony – umożliwia uniknięcie dolegliwości wynikającej z kumulacji orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasad racjonalności wymiaru kary i zasad humanitaryzmu w stosowaniu kar. W myśl obowiązującego od dnia 1 lipca 2015r. art.85a k.k. sąd, orzekając karę łączną, ma brać pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego (dyrektywa prewencji indywidualnej) a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (dyrektywa prewencji generalnej).

Orzekając o karze łącznej Sąd miał również na uwadze pozytywną opinię o zachowaniu C. C. w warunkach izolacji więziennej, o której była mowa wyżej.

Granice kary łącznej kształtowały się w niniejszej sprawie od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najsurowszej z kar podlegających łączeniu) do sumy kar czyli do 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Biorąc pod uwagę wskazane granice kary łącznej, a jednocześnie pozytywną opinię o skazanym nadesłaną przez areszt śledczy, a także częściową zbieżność rodzajową (dwoma wyrokami C. C. był skazywany za przestępstwa przeciwko mieniu, zaś dwoma za przestępstwo niealimentacji) oraz czasową (trzy z przypisanych przestępstw zostało popełnione w latach 1999-2001, jedno zaś w 1991r.) poszczególnych przestępstw występujących w ramach zbiegu realnego, mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary łącznej określone w art.85a k.k. Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności (pkt.1 części rozstrzygającej wyroku).

W ocenie Sądu tak ukształtowany wymiar kary łącznej jest nie tylko korzystny dla skazanego, ale jednocześnie kara taka spełnia wymogi kary sprawiedliwej, powinna ona spełnić swe zadania zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i prewencji generalnej.

W oparciu o dane o wykonaniu poszczególnych kar jednostkowych Sąd zaliczył (pkt.2 części rozstrzygającej wyroku) skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach tj. od dnia 24 lipca 2001r. godz. 03.15 do dnia 24 lipca 2001r. godz. 16.00 (czyli okres zatrzymania ze sprawy II K 316/16 Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim) oraz od dnia 16 czerwca 2016r. (okres odbywanej kary łącznej wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 76/17)

O wydatkach poniesionych przez Skarb Państwa w związku z wydaniem niniejszego wyroku Sąd orzekł na podstawie art.624§1 k.p.k. biorąc pod uwagę sytuację skazanego związaną z odbywaniem kary pozbawienia wolności, zaś o

opłacie od orzeczonej kary łącznej na podstawie art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (pkt.3 części rozstrzygającej wyroku).

SSO Tomasz Borowczak

ZARZĄDZENIE

- 1) ***proszę odnotować w kontrolce uzasadnień***
- 2) ***odpis wyroku wraz z uzasadnieniem prokuratorowi***
- 3) akta przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub z apelacją

P., dnia 24 września 2018r.

SSO Tomasz Borowczak